



שבת  
שלום

**פרשת כי תצא**

"לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת. מהם הקם תקים עמו" (דברים, כ"ב, ד).

מצוות הטעינה חשובה, אך מותנית בשיתוף פעולה מלא מצד בעל הבהמה. עליו ללמוד כיצד להטעין אותה כראוי אחרת תיפול שוב ושוב - ומלבד הפסד הממון, יעבור גם על 'צער בעלי חיים'. גם בתחומים אחרים, אין טעם בעזרה לזולת אם אינו משתף פעולה. אחרת, ייפול שוב ושוב תחת משאו, יפסיד ממונו, וגם יצטער בכל פעם מחדש.

(עיון בפרשת השבוע)

שעור פרשת השבוע: עפר שלומי

ימי החול		שבת	
5.25	זמן תפילין /טלית	18.47	הדלקת נרות
9.30	סוף זמן ק"ש	18.55	מנחה א' 14.00 ב' 18.55
18.59←19.04	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
18.50	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.21	צאת הכוכבים	17.30	לימוד 'דור לדור'
20.10	ערבית	17.55	מנחה 13.30
		18.15	שיעור הרב ארי
7.30	שחרית נוער בבניה"ס	19.41	צאת השבת

## מנהלים כנצניים - א, תורה!

בפרשתנו, (כג, י) מופיע פסוק מוזר אשר מעורר שאלה גדולה בקרב פרשני התורה:

"כִּי-תֵצֵא מִחֵנָה, עַל-אִבְיָיִךָ: וְנִשְׁמַרְתָּ--מִכָּל, דְּבַר רָע."

האם רק כאשר יוצאים למלחמה יש להישמר מדבר רע?

הרי בכל מקום ובכל זמן צריך אדם להיזהר מדברים רעים???

רש"י מביא את הביטוי המפורסם: "שהשטן מקטרג בשעת הסכנה." מידת הדין מודדת את החייל בזכויות מגדלת כאשר הוא יוצא למקום שבין כך וכך קיים בו סיכון גבוה לחייו. יתכן והפסוק קורא לחשבון נפש אישי ללוחם לפני צאתו לפעילות מבצעית, כעין יום כיפורים צה"לי המתמקד בהרהורים על העבר. יתכן שהוא דורש יתר תשומת לב לכל מעשה ומעשה שעושה חייל בהווה במחנה הצבאי תוך כדי הפעילות המבצעית. אך יש מקום לומר כי הפסוק מפנה את תשומת לבנו דווקא אל העתיד.

ננסה להיכנס לנפשו של חייל לקראת סיומה של תקופת לחימה. אם המצב הוא של עליונות בקרב וניצחון, תחושת גאווה ועוצמה נכנסות ללבו והוא חש "מלך העולם". יחד עם זאת אינו יכול לחגוג עם משפחתו וקהילתו, הוא עדיין רחוק בחזית. איננו יכול להביא לידי ביטוי את השמחה והסיפוק מההצלחה הרבה. בצד האושר נוכח הכאב על אלו ששלמו בחייהם את מחיר הניצחון. גם האבל אינו מעובד כראוי בשלב זה כי זה עדיין לא המקום והזמן. על אחת כמה וכמה, קשה מאוד תחושתו של השב מפעולה, משדה קרב, אם חלילה התכניות השתבשו, המטרות לא הושגו ותחושת כישלון, החמצה והפסד מלווים את החייל.

שילוב רגשי כזה שאינו מוצא פורקן הולם עם השיבה אל המחנה, עלול להפנות את האנרגיות (יצרים בלשון חז"ל) לאפיקים חלופיים. שלטון בחלשים, שימוש בנשים, ניצול כלכלי, הרג חפים מפשע, סגידה לעצמי, התרופפות האמונה בא-לוקים, דיבורים רבים והאשמות הדדיות על שהיה ולא היה, ויכול היה להיות ומי גרם ומי תפקד ומי לא.

על כך אומר מדרש ההלכה התנאי "ספרי" רנד:

"ונשמרת מכל דבר רע" ... תלמוד לומר: (פסוק ט"ו) "ערוה", אין לי אלא ערוה, מניין לרבות עבודה זרה ושפיכות דמים וקללת השם? תלמוד לומר: "ונשמרת מכל דבר רע" מה ערוה מיוחדת מעשה שגלו בה כנענים ומסלק השכינה, כך כל מעשה שגלו בה כנענים ומסלק שכינה. כשהוא אומר "דבר רע" אף לשון הרע במשמע.

המדרש מבסס דבריו על פסוקים בהמשך הפרק שהמרכזי בהם פס' ט"ו:

"כִּי ה' אֶ-לֶקֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחַנְךָ, לְהַצִּילְךָ וְלִתֵּת אִבְיָיִךָ לְפָנֶיךָ, וְהָיָה מִחַנְיֶךָ, קְדוֹשׁ:

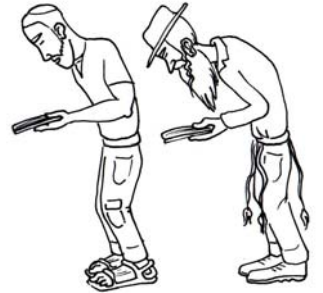
וְלֹא-יִרְאֶה בְּךָ עֲרֹת דְּבַר..."

הדברים הרעים אותם מפרט המדרש אלו מנהגים פסולים של יושבי כנען שישבו בה לפני עם ישראל. עמי כנען התפרסמו בתרבותם המתירנית והיצרית. קדושת ישראל מחייבת היבדלות והתרחקות מכל אלה. ואכן בהמשך פרק כג מופיעים בזה אחר זה איסורים על מעשים שעלולים להופיע כתופעות לוואי של לחימה ופעילות צבאית. יהי רצון שיקויים בנו "והיה מחניך קדוש", ובארצנו יקוים הפסוק מן ההפטרה (ישעיהו נד י'): "...וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט, אֲמַר מְרַחֵמְךָ, ה'."

תורה אורן

במוצ"ש הבאה נתחיל באמירת סליחות. השנה מבקשת ועדת דת לבחון את הנוסח המשלב בין הספרדי לאשכנזי כנהוג בישיבת מעלה גלבע. להלן הסבר טכני בשם ועדת דת. בהמשך- הסבר מהותי מאת אביעד עברון:

**"ויצאו כולם אבודה אחת לצלות רצונך בלבה לפה"**



מצאנו בנוסח הסליחות האשכנזי:

"במוצאי מנוחה קידמנוך תחילה ... לשמוע אל הרינה ואל התפילה".

מצאנו בנוסח הסליחות הספרדי:

"בן אדם מה לך נרדם, קום קרא בתחנונים. שפך שיחה ודרוש סליחה, מאדוני האדונים".

באחרונה פרסם נחמיה רפל שבישיבת הקבה"ד במעלה גלבע פיתחו נוסח משולב לאמירת סליחות. לאחר פניה של אחד החברים התקשרנו לישיבה וקיבלנו את הנוסח המשולב. התייעצנו עם הרב ארי מה דעתו, פנינו לראשי המניין הספרדי ובראשם הרב דויד והבענו את רצוננו לבחון את הנושא.

לא ארחיב את הדיבור בפתיחה זו על הנושא רק אציין את המייחד. בנוסח האשכנזי, הפיוט הרבה יותר קשה (למרות התיקון שנעשה בנוסח שאנחנו משתמשים בו) ומשתנה בכל יום. בספרדי הנוסח בכל יום אחד, אך האווירה יותר מתונה, הסליחות נאמרות בנעימה, בקול ובמילים פשוטות. הרחבה בנושא תהיה השבת בכתבה ב'מקור ראשון' וכן אצלנו בעלון בכתבתו של אביעד עברון. כמו כן ניתן למצוא תאור ויזואלי ב'אתר' ישיבת מעלה גלבע.

השנה יש לנו- האשכנזים- יחסית יותר ימי אמירת סליחות. ו' דת החליטה שנעשה ניסיון בשלושת מוצאי השבתות שבהם אומרים סליחות (החל ממוצאי שבת הבאה- כי תבוא) להשתמש בנוסח זה ולהשתלב באווירה זו. לאחר שנת ניסיון זאת נחליט לאן פנינו.

כאמור יהיו במקביל (באותו המניין) שני בעלי תפילה לפי הנוסח שיחולק, בעל תפילה לנוסח האשכנזי, ובעל תפילה לנוסח הספרדי.

כמובן, נשמח להשתתפות הקהל בשירה ובפיוט הספרדי. משך הסליחות מעט ארוך יותר וימשך כ 45 דקות. תודה לרבנים שנתנו יד וברכה לעניין, תודה למובילי מנין הסליחות הספרדי שויתרו על הנוסח המקורי ועל עוד כמה דברים, למען האחדות.

"ויהיו נא אמרינו לרצון לפני אדון כל"

**פש ו' דת - בנ' ט'נ'ל'כר'ט**

**לגלית שילר**

**איתך באבלך במות אביך**

**ג'ורג' ברבי ז"ל**

**קיבוץ סעד**

## הפואמה -

**במוצ"ש** - נערכה אסיפת חברים המסכמת את ביצועי ה'חציון-ראשון' של המשק והקהילה. למרות הנושא השגרתי, הנוכחות היתה מכובדת ומגוונת, ומידע חשוב הועבר לציבור. נקווה שהענפים המגמגמים יצאו מהמשבר, שנדע להקדים תרופה למכה ולהשקיע באותם זנים המפרנסים אותנו. מיד בצאת השבת, התבשרנו באמצעי התקשורת, על מותו של ניל ארמסטרונג - האדם הראשון שנחת על אדמת הירח, שמלבד טביעת רגלו המפורסמת, טבע גם את המשפט: "צעד קטן לאדם, צעד גדול לאנושות".

**ביום שני** - ה 27 לאוגוסט החלה שנת הלימודים שלא בתאריך המקובל ה 1 בספטמבר, וראה זה פלא - השמים לא נפלו! אפילו איומי ההשבתה, והדיונים הליליים של ארגוני המורים ערב תחילת שנת הלימודים נעלמו. היכן טעינו? כיצד אבדה המסורת?

בקיבוץ, חזרנו לשמוע את קולות הילדים בארוחת הבוקר, ולראות את בנות הנוער, אצות רצות תחת עיני הפקוחה של המדריכות, מחדר האוכל לכיוון ההסעות, כשחלקן טרם סיימו את הארוחה. ובקיצור חזרנו לשגרה. גם שכנינו חזרו לשגרת ירי קסאמים על האזור ואף דאגו לתאם זאת סמוך לתחילת שנת הלימודים. באותו הערב- התקיים ערב הסברה "משלים" עבור אלו שהפסידו את ימי ההסברה הקודמים. משרדו של עופר הכיל את המשתתפים - מניין חברים ועוד נציג מהגרעין, שזכו להסבר מלומד בדבר נוהל צמ"ד (בשלב זה, חובה על כולנו להבין לפחות את פירוש ראשי התיבות) המתגבש. זהו זה. תמו ההסברים ועכשיו הגיע תורם של הביצועים. בהצלחה לכולנו!

**ביום שלישי** - אחה"צ התקיימה חנוכת בית הספר החדש בקיבוצנו. קודם הטכס, פתח בית הספר את שעריו לציבור המבקרים שהסתובב בין הכתות והמבנים בנסיון לעכל את הפלא שמול עיניו. לא עוד לוח וגיר. לא עוד מסדרונות חשוכים. לא עוד שולחנות עץ וכסאות חורקים - הקידמה כבר כאן! תרצה אורן, כלת השמחה, הדגימה למספר חברים וותיקים, את העבודה על הלוח האינטראקטיבי, כשהם ישובים מולה כתלמידים ומשתאים בפיות פעורים, בעוד היא מזיזה ומדגישה באמצעות מגע בלבד, את שמוקרן על הלוח. משני צדדיו של הלוח הגדול הכולל מערכת שמע משוכללת, שוכנים עוד שני לוחות רגילים המיועדים לכתיבה, באמצעות טושים מחיקים.

ועוד מנפלאותיו של בית הספר: אמצעי עזר מגוונים ומחשבים, פזורים על פני כל הכיתה. השולחנות, הכיסאות, התאים המיועדים לספרים ולחפצי התלמידים, וכן לוחות המודעות- מסוגננים ומעוצבים ממיטב החומרים. כיתות לימוד המותאמות למקצועות ספציפיים. מעבדה, בית כנסת, כיתת סדנא, חדר שקט ועוד ועוד... והעיקר כמעט שכחנו... בית הספר ממוגן מכף רגל ועד ראש לא רק מפני הקסאמים אלא אף מפני זעם התלמידים. במו עיניי ראיתי ילד המנסה לטרוק דלת בכוח, בעוד היא מפאת כובדה, נסגרה ברחש עדין. יחזקאל, דרורית ושאר הצוות, שקבלו בהתרגשות את פני האח"מים, הרעיפו עליהם כל טוב ואף זכו לתשבחות. ראש המועצה, שנשבה בקסמי מארחיו, הבטיח חגיגת במהלך הטקס להמשיך ולהשקיע בבית הספר, שעלותו עד כה הגיעה ל 30 מליון שקלים!! ובתוך כשלושה חודשים תחלנה העבודות להכנת כניסה חדשה ובטוחה, מכיוון צומת בארי.

**ביום רביעי** בבוקר - הוכנס ספר התורה לבית הכנסת שבמבנה החדש, בטכס מרגש שלווה בשמחה וריקודים. לדברי הרב ארי, היה זה עבור התלמידים, שיאן של חגיגות 'חנוכת בית הספר'. אז, עם בית ספר חכם וצוות חכם, נקווה לגדל גם תלמידים חכמים.

יורם קימלמן

## לְשִׁמְעַ אֶל הָרְנָה וְאֶל הַתְּפִלָּה

לפני כעשר שנים, ייסדו בישיבות הקיבוץ הדתי בעין צורים ובמעלה גלבוע, נוסח סליחות משולב בין הנוסח האשכנזי לנוסח עדות המזרח. הצורך בנוסחים שיאחדו את בני העדות השונות בדורנו, דור קיבוץ גלויות, הופך ליותר ויותר רלוונטי עם השנים, כשבקהילות שונות חברים בני עדות שונות, ואף לעתים באותה המשפחה. בתפילה, ניסה לענות על הצורך הזה הרב שלמה גורן זצ"ל, כשהתקין את 'הנוסח האחד' (המבוסס ברובו על נוסח ספרד). אמנם ישנן ביקורות לא מעטות על נוסח זה, מוצדקות ברובן, אך הצורך בו ברור.

בסליחות הסיפור מורכב יותר. בעוד בתפילה הבדלי הנוסח מתבטאים בעיקר בחילופי מילים פה ושם, שינויי סדר, וכמה קטעים שנאמרים בנוסח זה ולא נאמרים באחר, הסליחות שונות לגמרי. הן שונות גם בפיוטים השונים הנאמרים, אך גם, ובעיקר, באווירה הכללית. הסליחות האשכנזיות, כידוע, נאמרות באווירה עצובה ובמנגינות מלנכוליות, כאדם העומד לפני דינו ויודע שחטא. לעומתן הסליחות הספרדיות נאמרות באווירה יותר שמחה – שמחה על כפרת העוונות ומחילת החטאים. לכן מלאכת ההתקנה של נוסח משולב היא יותר מסובכת.

הנוסח המשולב של ישיבות הקיבוץ הדתי לא שם לו למטרה לאחד נוסחים, אלא לשלב אותם תוך שמירה על ייחודיות כל אחד מהם. לכן הוא נאמר עם שני שליחי ציבור – אחד לכל נוסח. גם האווירה הנוצרת היא שילוב ייחודי של שתי האווירות שזכרו לעיל. הוא משלב בין פיוטי עדות המזרח – קבועים בכל יום, ופיוטי אשכנז – אחדים קבועים ואחדים מתחלפים בכל יום.

נוסח זה, שנוסד לפני כעשר שנים בישיבות הקיבוץ הדתי, נקלט במספר קהילות ומוסדות חינוך עם השנים (כולל בתיכון בקבוצת יבנה). כעת, עם פתיחת שנת העשרים לשיבת מעלה גלבוע, הוציאה הישיבה הוצאה מחודשת של סדר הסליחות (בעריכה שכוללת שינויים קלים שנתקבלו בין הוצאת המהדורה הקודמת לנוכחית). הישיבה מעוניינת להפיץ את סדר הסליחות, מתוך מחשבה שהוא עונה על צורך שקיים בקהילות רבות. כידוע, גם לקהילתנו שהוקמה ע"י רוב אשכנזי, הצטרפו עם השנים בני עדות המזרח, ובשנים האחרונות מתקיים בנוסף למניין הסליחות האשכנזי גם מניין בנוסח עדות המזרח (מעניין לציין שמגיעים אליו גם אשכנזים...).

עם כתיבת שורות אלה, התברר לי כי הוחלט לקיים השנה בסעד סליחות בנוסח זה בשלושת מוצאי השבתות בהם אומרים האשכנזים הסליחות ("מוצאי מנוחה", ערב רה"ש ומוצאי שבת שובה), במניין הסליחות המרכזי. אני יודע שלרבים מאיתנו קשה להסכים לשינויים במנהגים המקובלים בקהילתנו מזה דורות, אך נראה לי שלבסוף נצא כולם נשכרים מכך.

למעוניינים להתרשם מהנוסח, יש אצלי עותק אחד של סדר הסליחות. כמו־כן, אני מקווה שבעת שתקראו שורות אלה כבר יהיה באתר של ישיבת מעלה גלבוע סרטון בו ניתן להתבשר מהאווירה ומהמנגינות ([www.maalegilboa.org](http://www.maalegilboa.org)).

**אפיצף צפרון**

**יום הזכרון לחברי הקבוצה יתקיים:**

**יום שני, כ"ג אלול ה- 10 ספטמבר**

**יציאה לבית עלמין בשעה 17.30**

**ועדות דת ותרבות**



ושוב נרענן את השורה, עם סיפור יוצא דופן של "נקלטת" טרייה.

## "אחת אפלו" – קרן בורובסקי

נולדתי בתל השומר, בת שניה לזוג הורים צעירים. אפשר לתאר את ההלם כשבישרו להם שנולדה להם בת חסרת כף יד שמאל. למזלי, הם החליטו לנקוט בגישה: "הקב"ה לקח, הקב"ה גם נתן" ולגדל אותי כילדה רגילה לכל דבר, ואפילו לעזור לי פחות ממה שנהוג לעזור לילדים רגילים. אחרי שהם הבינו שהם לא יכולים לדמות איך זה לתפקד בלי יד כי יש להם שתי ידיים, הם הניחו לי למצוא את דרכי לבד עם הרבה עידוד וכוח רצון. כך מצאתי את עצמי הילדה הראשונה בגן ששורכת את שרוכי הנעליים לבד, פותחת סוכריות טובי בגיל שנתיים, מנגנת בפסנתר אצל מורה רגילה, מדיחה את הכלים כשעוד לא הגעתי לכיור, סורגת כיפות, מדריכה בבני"ע ובעצם עושה הכל ויותר ממה שילדים בגילי עשו.

בגיל 12 עברנו מגבעתיים לרעננה, למדתי ב"אמנה" כפר סבא ובאמי"ת כפר בתיה ושם גם התחיל הרומן של המשפחה שלי עם משפחת בורובסקי. אחרי אין ספור ארוחות שבת משותפות, טיולים בחופשות ובחגים ובילויים משותפים אחרים הפכנו אודי ואני לזוג, ומיד אחרינו אחי הגדול (ברק) ואחותו הקטנה של אודי (יעל) גם כן.

את חיינו המשותפים התחלנו בגבעת שמואל, כשאני שוקדת על השלמת התארים שלי (תואר ראשון במשפטים ותואר שני במנהל עסקים) ואודי מתחיל את לימודי האדריכלות.

במקביל, התחלתי לעבוד בחברת הייטק ונשאבתי לתחום מערכות ניהול לחברות טלקום. אחרי 10 שנים בטי.טי.איי טלקום לקחתי הפסקה של חצי שנה וביליתי זמן איכות בקונדיטוריה של הנס ברטלה ב'גאיה' פתח תקווה. אחרי חצי שנה חזרתי להייטק ועברתי לסיבידיה, שם אני עובדת גם כיום. ב-1998 עברנו לקרית נטפים בשומרון (ליד ברקן), שם בנינו את ביתנו וגידלנו את ענבר, שחר ואור במשך 10 שנים. בשבת קייצית אחת באו אלינו חברים טובים וסיפרו שהם מחפשים לשכור בית בקרית נטפים. מכיוון שלשנינו היה חלום לחיות ולטייל בחו"ל שלא מומש בגלל חתונה/עבודה/ילדים החלטנו בספונטניות של רגע להשכיר להם את הבית שלנו ואנחנו ארזנו את החיים שלנו, ותוך חודש נחתנו בסין, לגור ליד ההורים שלי בגואנגז'ו, לשנתיים של חוויה משפחתית.

בשנתיים האלו קצת למדנו סינית, קצת אנגלית, קצת צ'ינגליש, קצת טיילנו (בסין הכפרית, בתאילנד ובהונג קונג), הרחבנו את המשפחה (לתמר יש תעודת לידה סינית), פתחנו עסק ביתי למכירת לחמים, חלות, עוגות וסנדביצים ובעיקר נחשפנו לתרבות אחרת, מדהימה, למעצמה אדירה עם דפוס מחשבה שונה ולהרבה חוויות מרתקות ומשעשעות.

כשהגיע הזמן לחזור, עם הרבה געגועים למשפחתיות, לישראל ולישראליות, נחתנו בסעד אצל הילה וניצן ברביץ, רק כדי להעביר את הזמן בחופש ולהתארגן בחזרה בארץ. בינתיים הילדים התחברו, אנחנו 'הרגשנו בבית' והחלטנו לא לחפש מקום אחר אלא להיקלט בסעד.

אחרי כמעט חצי שנה(!) של אירוח נדיב ונדיר אצל הברביצים, שפתחו לנו את ביתם וליבם, נמצא לנו פתרון דוור שזכה לכינוי החיבה 'חירבה', ואח"כ עברנו ל'מגה-חירבה' ☺- בית וידס לשעבר. כיום, ענבר לומדת בתיכון למדעים ואומנויות בירושלים במגמת אומנות (יא'), שחר ואור בדע"ת (ט' וה') ותמר בגן גפן.

בשנתיים האחרונות אנחנו עדים לתהליך של קליטה ושינוי של הקיבוץ ומקווים ומאחלים שהוא יצלח ויבוצע בחכמה וברגישות למרות כל הקשיים כדי שהדורות הבאים יוכלו לחיות וליהנות מאותה פנינה נדירה שאנו מכירים.



הייתי בפריס וגם ברומא  
ראיתי את שבעת פלאי תבל,  
בקוטב הצפוני וגם דרומה,  
אך אין מקום כמו ארץ ישראל.  
וכמו גלויות של נוף יפות  
תמונות בזכרוני עפות,  
כמו בעד עדשה של מצלמה  
בתרמילי אותן אשא  
בכל מקום, בכל מסע  
קטעי פסיפס מתוך תמונה שלמה.



שלום לך ארץ נהדרת,  
עבדך הדל נושא לך שיר מזמור.  
גם אם לעיתים נודד אני על דרך,  
מה טוב לנדוד אך טוב יותר לחזור.

(מתוך שלום לך ארץ נהדרת – אילן גולדהירש)

לשטית ולאיתמר דניאלי

מלל טוב להולדת הבת

מציין

שתזכו להרבה אושר ונחת



לאדו פולק ולכל המשפחה

מלל טוב להולדת הנ'נה

נכדה לרותי ולבוקי אהלי

בת לאורלי ולשחר אהלי



לצפרי ולצופר שלומי, להדסה ולחנן זולן

לשפרה ניר ולכל המשפחה

מלל טוב להולדת הנכד - נ'ן

בן לאיילה וליובא ניר

## חן המקום על יושביו – מאת כנרת סמאלי

התבקשתי ע"י עורך העלון להביא כאן את אחד המקורות מן השיעור שהעברתי בשבת פרשת "שופטים". השיעור עסק בנושא "המקום" והקשר המיוחד והמורכב בין אדם למקומו, המתבטא היטב בספר דברים המלווה את הכניסה לא"י.

להלן המדרש, העוסק ב"חן המקום על יושביו", ולאחריו מובאת גרסה של "מדרש על מדרש" מאת אורי אורבך בספרו "חכמינו לימינו".

### מדרש בראשית רבה, פרשה ל"ד

"תלמיד אחד היה יושב לפני ר' יוסי, היה ר' יוסי מסביר לו ולא סבר. אמר לו: למה אין אתה סובר? אמר לו: שאני גולה ממקומי. אמר לו: מאיזה מקום אתה? אמר לו: מן גבות-שמאי. אמר לו: ומהו אורו של אותו מקום? אמר לו: כשהתינוק נולד אנו גובלים אדמדמנים וטשים את מוחו, שלא יאכלוהו היתושים. אמר: ברוך שנתן חן מקום בעיני יושביו".

-----  
מדרש על מדרש:

למורה רבי יוסי היתה סבלנות רבה. הוא לא היה מפסיק ללמד עד שאחרון התלמידים היה מבין את השיעור. לכן כל ילד שהתקשה בלימודו היה נשלח ללמוד אצל רבי יוסי. מכל האזור הגיעו אליו תלמידים, גם ממקומות רחוקים. אך מכל התלמידים החלשים, המתקשים והחולמניים תלמיד אחד התקשה יותר מכולם. הוא לא הצליח להבין שום דבר. דבר כזה אפילו רבי יוסי לא ראה מעולם. הילד הזה היה גם חולמני, גם לא מרוכז, וגם לא מבין שום דבר. כל המורים האחרים התייאשו ממנו. רבי יוסי ראה שהתלמיד הזה מתקשה ללמוד. הוא לא ידע מדוע הוא מלמד אותו והוא אינו לומד. מדוע הוא משמיע לו והוא אינו שומע, מדוע הוא מסביר לו והוא אינו סובר. הוא הסביר לו פעם אחת את הפרק בתורה – התלמיד לא הבין. הסביר לו פעמיים – לא הקשיב. שלוש פעמים – לא קלט. ארבע חמש ושש פעמים – כלום. אבל לרבי יוסי היתה הרי סבלנות ואהבה לתלמידו והוא שאל אותו: 'מדוע אינך מבין? למה אתה לא מקשיב? מדוע אתה לא מרוכז?' הביט התלמיד ברבי יוסי ואמר שלוש מילים: "אני מתגעגע הביתה". שאל רבי יוסי: "מהיכן אתה בארץ?" 'מגבות שמאי' – ענה התלמיד. "גבות שמאי, גבות שמאי... נזכר פתאום רבי יוסי, ואז הבין הכול. הרי זה המקום הכי אומלל בארץ. בגבות שמאי כל-כך חם, שאפילו הגמלים לא מוכנים לצאת מהמוזגן. גבות שמאי זה כזה חור, שבמפות הוא מופיע תחת המילים "תמשיכו הלאה".



בגבות שמאי אנשים מדברים בפה סגור כדי לא לבלוע זבובים.  
בגבות שמאי הזבובים טסים בפה פעור, כדי לבלוע אנשים.  
טוב, נו, קצת הגזמנו.

אבל רבי יוסי לא רצה להעליב. הרי אנשים מגבות שמאי כל הזמן שומעים בדיחות ועקיצות על חשבונם. הוא רק שאל את התלמיד: "ומה מיוחד במקום הזה?"  
והתלמיד ענה מיד בעיניים בורקות: "גבות שמאי זה המקום הכי נפלא בעולם! אצלנו כשתינוק נולד אנחנו מורחים תאנים אדמדמות על הראש שלו."  
"למה אתם עושים זאת?" התפלא רבי יוסי שהתקשה להסתיר את צחוקו.  
"כדי שהיתושים לא יעקצו אותו", ענה התלמיד. "יש אצלנו המון יתושים ונורא חם, אבל היתושים נרתעים מהריח של התאנים".

"אהה", הבין רבי יוסי, "ולזה אתה כל-כך מתגעגע?"  
"כן, לזה אני מתגעגע" ענה התלמיד, "כי עקיצות של יתושים כואבות פחות מעקיצות של אנשים. ואני גם אוהב יותר את בתי החמר המטים לנפול שלנו על פני כל בתי האבן שיש כאן; ואני מעדיף את החום המיוחד של גבות שמאי על פני הקרירות כאן; ואני אוהב יותר את האבק, השמש והמדבר מאשר כל העושר והירוק שיש פה. כי שם זה הבית שלי, כי שם אני רגיל להיות, כי שם יש אנשים כמוני. כי גבות שמאי זה מקום שחיים בו אנשים ולא רק נושא לבדיחות".

זו היתה הפעם הראשונה שהתלמיד דיבר יותר מכמה מילים ברצף. רבי יוסי הבין כעת כי קשה ללמוד כשאתה רחוק מהבית, מהאוויר ומהאווירה שאליהם הורגלת. קשה להתרכז כשאתה כל-כך מתגעגע. אפילו אם זה מקום עם שם מוזר כמו גבות שמאי. מה יש, ופתח תקווה זה לא שם מוזר? וקרני שומרון? ואצבע הגליל?  
הוא ליטף את ראשו של הילד: "ברוך שנתן חן מקום בעיני יושביו. מבורך הבורא שמלמד אנשים לאהוב את המקום שבו הם גרים. גם אם יש מקומות טובים ומוצלחים יותר, כל אחד אוהב את הבית שלו, את הכפר ואת העיר שבהם גדל. ולמי שרחוק מהבית קשה ללמוד ולהתרכז".

ומאז אותה שיחה התחשב רבי יוסי בתלמיד מגבות שמאי. הם היו משוחחים על הכפר המוזר שבו מורחים את ראשי התינוקות בתאנים אדמדמות כדי להבריח יתושים. התלמיד סיפר לרבי יוסי עוד סיפורים מצחיקים ומוזרים, ובעיקר מיוחדים, שיש רק בגבות שמאי. כך הוא הצליח להתגבר מעט על הגעגועים, ורבי יוסי הצליח ללמדו תורה. עד מהרה הפך התלמיד החולמני וקשה ההבנה לתלמיד הכי טוב בבית הספר כולו. אפילו הילדים היו מתאספים סביבו בהפסקות ומבקשים לשמוע עוד סיפורים מרתקים על גבות שמאי. ואם בשיעור הוא היה מתחיל לחלום מחדש ולבהות באוויר, רבי יוסי היה נותן לו צביטת חיבה קטנה בלחי ולוחש: "נו, אז מה קורה עם היתושים אצלכם בזמן האחרון?"

(אורי אורבך, חן מקום, חכמינו לימינו, הוצאת מגיד, 2010, עמ' 5-1)

כפי שניתן לראות, המדרש מתאים גם לימי החזרה ללימודים ומלמד אותנו פרק חשוב בחינוך ע"י חיבור למקומו של התלמיד (במובנו הרחב של הביטוי "מקום"). בנוסף, המדרש המקסים הזה יכול אולי להאיר לנו משהו בימים אלה בהם אנו עוסקים בסוגיות של קליטה, צמיחה דמוגרפית ושיוכי דירות.  
'חן המקום על יושביו' אינו תלוי רק בנו ובאטרקטיביות של מקומנו, אלא גם בתהליך המופלא מאתנו של יצירת חיבור ומציאת חן בין אדם למקומו- כך **שירצה לגור בו ממש!** תהליך עליו אחראי רק המקום! (הקב"ה).



### ספריית הילדים

שנת הלימודים החלה השבוע בשעה טובה, ובשלב זה נוצר מצב שהספרייה ממשיכה לשרת את ביה"ס החדש, שנמצא כעת במרחק ניכר ואת קהל חברי ותושבי הקבוץ גם יחד.

מומלץ לכל הרוצים להגיע לספרייה כדי לא להתאכזב, להתקשר ולוודא שאני נמצאת, מכיוון שאאלץ לעיתים קרובות להגיע לביה"ס ובזמן זה הספרייה תהיה סגורה.

**כמו כן אני מזכירה שבימי ג' הספרייה סגורה כל היום.**

בתקווה שכולנו נצליח להסתדר עם מצב מורכב זה, ושילדינו ימשיכו לקרוא.

מלי



ברכות למריה אלון (דדון) - בתם של ניסים ופרצה דדון

סטימה בהצטיינות תואר שני בחינוך מיוחד.

לפרצה לניסים ולכל המשפחה - הרבה נחת!



לישראל ומרצית שריד  
מזל טוב כפוף, לחתונת הנכדים:

אליהו עם בח"ל רחל  
בנט של צידית וצווי שריד

מציון עם בח"ל ברוק לביא  
בתם של חיה וברק שריד



ללאה כץ



מזל טוב להולדת הנין

נכד ליציל ונדיה כץ

בן למיטל ואוהד כץ

### צדכאניט מ'חברת הנוער'

אנו נענים לקריאתו של עורך העלון משבוע שעבר, ומבקשים לשתף את הציבור, בנעשה בחברת הנוער השנה. לאחר חמש שנות עבודה מאומצות, עם הרבה השקעה ומסירות, סיימה רבקה גרוסמן את תפקידה כמנהלת חברת הנוער. אנו מודים לה מאוד על כל מה שעשתה בעבור הבנות.

התחלנו את השנה עם 39 בנות מתוכן 19 חדשות. הבנות לומדות השנה בשני בתי ספר: ב'המר' בנתיבות ובינריה' במועצה, ואנחנו מלווים אותן בקליטה/חזרה לבית הספר.

הצוות השנה מונה מלבד הצוות הקבוע (גדי סמואל מנהל הפנימייה, מיכל אחיטוב מרכזת הדרכה ורכזת פנימייה, אסתר מרכוס עו"ס, ואסתר כחלון אם הבית), גם את ליאב צ'אס מבית שמש, כמדריכה בוגרת ועימה עוד חמש בנות שרות לאומי: יסכה ידידיה מפסגות-מדריכת כיתה ט'. צורית שוורץ מגבעת שמואל מדריכת כיתה י'. יסכה דרוקמן ממבוא חורון כמדריכת כיתה יא', ועדן שיקלאר ממעלה אדומים כמדריכת כיתה יב'. מדריכת הלימודים היא ציפיה משדרות.

המדריכות מלוות את הבנות בשעות אחה"צ במפגשים קבועים עם כל שכבה, בפעילות מובנית ובזמן איכות אישי עם כל בת ובת. הבנות משתתפות בחוגים מגוונים שיתחילו בע"ה כבר בשבוע הקרוב.

כל מי שעבר בכביש שמעל חברת הנוער, וודאי שם לב לשלט החדש והצבעוני שחנכנו השבוע (ומי שלא, מוזמן לטייל השבת ולצפות בשלט זה).

השלט, הבנוי מפסיפס, הוכן בסוף השנה שעברה ע"י חניכות כיתה ט', בהדרכת בתיה ביז, יוצרת בפסיפס ואמא של אחת המדריכות. הבנות הוזמנו לסטודיו הנמצא ביתיר, ועבדו כל אחת על הפסיפס שלה. השלמת השלט, נעשה ע"י המדריכות - מיכל אחיטוב וליאור לנדאו.

החניכות שהשתתפו בפרויקט יצירת השלט (רחלי, סתיו, אלמוג, אריאה וחביבה), עמלו קשה על תכנון הפסיפס שלהן ועל עבודה מדויקת והביעו סיפוק רב מהתוצאה.

הודות למוישליה, זכינו לקבוע כבר בשבוע הראשון את השלט בכניסה לחברת הנוער ואתם כאמור מוזמנים לצפות בו.

שנה טובה לכולם!

מיכל אחיטוב ודני סמואל

**פסולת פלסטיק למחזור יש לזרוק מעתה למכולה לפינוי פלסטיק הנמצאת  
בסיפן בלבד!**

**אין להשליך פסולת זו לנקודת האיסוף שהיתה בעבר ליד הרפת!**

צוות "אלט-נוי-לנד"

## מהפכת המים

הזמן אינו עומד מלכת, אנחנו כבר בקצה הקיץ ( למרות שהטמפרטורות טרם מוכיחות זאת), ראש השנה מתקרב ואיתו גם הסתיו ופריחותיו, ובכל זאת אני צריך לחזור מעט לאחור ולדווח בעלון לכלל החברים על עיקרי התוצאות המשקיות החצי שנתיות כפי שהוצגו באסיפה האחרונה.

**חצי שנתי** – אנחנו חווים שנה כלכלית מאד לא פשוטה, כבר בתחילתה הבנו שבגידול הגזר ושיווקו, עומדים בפנינו אתגרים שיווקיים ומקצועיים מאד חריגים. מחירי השוק בייצוא ברוב היקפו של הגלובוס היו נמוכים באופן חריג ממה שידענו עד כה, לכך גם הצטרפו יבולים לא בשמים, וכן בעיות של איכות בתוצרת שנשלחה לשוקי היצוא. גם תוצאות תפוחי האדמה לא היו בשיאם, הן ברמת היבול והן במחירי השוק. ואפילו בחממה שידעה לאורך שנים רצופות צמיחה ושיפור בהישגים, נתקלנו בבעיה של בצלי אמריליס קטנים מהרגיל שפגעו בכמות שעמדה לרשות המשווקים. ענף הלול על שתי שלוחותיו נמצא גם הוא בעין הסערה. וכדי לשפוך חלב קר על פנינו, גם בענף החלב אנחנו תחת איום (שלצערנו טרם הוסר) של דו"ח וועדת קדמי, המנסה לקצץ בתמורה לבעלי הרפתות.

מאידך, היו לנו גם נקודות אור כמו גידול החיטה עם יבולים גבוהים ומחיר מאד ראוי, ענפי העץ (פרדס ומטע) שחווים שנה טובה, ועוד. אלא, שבשורה התחתונה ובהשוואה למה שידענו בשנים האחרונות, יש נסיגה אמיתית בתוצאות המשקיות שמחייבות אותנו לבחינה מאד מעמיקה, לצעדי הבראה ושיפור כאלה ואחרים. התוצאות החצי שנתיות גרמו לנו לבקש מהאסיפה כבר ברבעון השני לצמצם בתוכנית ההשקעות ולחזור ולדון בה לאחר שנדע את התוצאות החצי שנתיות לאשורם, וכאשר נוכל להעריך בצורה יותר מדויקת את הצפוי לנו בהמשך השנה.

**מבנה ניהולי לגידול הגזר** – אחד מצעדי הבראה המשמעותיים שהתחלנו בביצועו לאחר דיונים ארוכים וממצים, הוא לשנות את מבנה הניהול של ענף הגזר בסעד. עד כה הגידול בשדה התנהל באחריות הגד"ש ויהודה סימון כמנהל הגידול באופן אוטונומי, אשר "מכר" את התוצרת למכון הגזר שנמצא תחת אחריותו של ינקוש, שאף הוא עסק בעיבוד הגזר ושיווקו באופן אוטונומי.

החל מימים אלו החלטנו להכפיף את כל שדרת פעילות הגזר, החל מהגידול בשדה ועד השיווק בחו"ל, תחת גג ניהולי מרכזי אחד. לענף הגזר מונתה הנהלה שבראשה עומד דני ברט, ואתו נמצאים בהנהלה ינקוש, דובי, יהודה וחלופ. אנו עסוקים בימים הללו בהכנות קדחתניות לעונה הבאה בכל התחומים, ואנחנו מאמינים ומקווים שבעזרתו של הקב"ה נדע ברכה והצלחה.

ולו יתקיים בנו הפסוק מתהילים פרק א';

ג וְהָיָה פֶּעֶץ שְׂתוּל עַל-פְּלִי מַיִם

אֲשֶׁר פָּרְיוֹ, יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא-יָבוּל;

וְכָל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.

**מקור עצמי להשקעות** – כנכתב בדיווח על החצי הראשון של השנה, אנחנו מתכוונים להביא לדיון באסיפה ביום ראשון הקרוב ( טו' באלול 2.9.12 ) את חלקה השני של תכנית ההשקעות לשנה זו. מדובר בתכנית מקוצצת שמגלמת זהירות רבה הן מפאת התוצאות של השנה הנוכחית, והן בגלל אי הוודאות בנעשה בעולם העסקי כולו. באסיפה זו נחזור גם לדיון בתוכנית האב הפיננסית לחומש הקרוב שהוצגה באסיפה לפני כחודש וחצי, והחברים בקשו זמן נוסף להבנתה.

שבת שלום, ונהנה טובה מאכרע  
חלופ